

Trafikministerens besvarelse af samrådspørgsmål vedrørende forslag til lov om ændring af lov om buskørsel (L 136) samt ændringsforslag af 9. maj 1996

Spørgsmål:

»Ministeren bedes redegøre for modsætningsforholdet mellem henvendelsen fra Turistvognmændenes Landsforening, jf. bilag 58, og henvendelsen fra Landsforeningen Ungdomsringen, jf. bilag 56, herunder særligt i relation til begrebet »registreret bruger«, samt redegøre for den eksisterende retstilstand for udlån, jf. Trafikministeriets retningslinjer vedrørende afgrænsning af ikkeerhvervsmæssig personbefordring over for erhvervsmæssig buskørsel og hyrekørsel.«

Svar:

Indledningsvis – før jeg foretager en nøje gennemgang af de omtalte retningslinjer med fokus på begrebet »registreret bruger« samt den eksisterende retstilstand for udlån – vil jeg sige, at modsætningsforholdet mellem de to henvendelser synes at bero på nogle misforståelser hos Turistvognmændenes Landsforening og SiD af den gældende retstilstand på området, herunder særligt den misopfattelse, at foreninger efter de gældende regler ikke kan udføre ikkeerhvervsmæssig og dermed tilladelsesfri kørsel i busser lånt af andre foreninger.

Det er derfor heller ikke korrekt, når TL og SiD skriver, at i det tilfælde, hvor en fodboldklub ejer en bus, kan naboklubben låne den, men den kan ikke anvende bussen til befordring af sine medlemmer.

Af ministeriets retningslinjer af 1. juli 1992, som udvalget netop har modtaget kopi af tillige med en skriftlig besvarelse af samrådspørgsmålet, fremgår det, som TL og SiD også anfører, at fire kriterier skal være opfyldt, for at kørslen kan anses for ikkeerhvervsmæssig og dermed kan udføres tilladelsesfrit:

- 1) Kørslen skal udføres vederlagsfrit
- 2) af den registrerede ejer eller bruger af køretøjet eller en ansat hos denne, og
- 3) kørslen skal være et led i anden virksomhed, idet der
- 4) udelukkende må befordres personer med

nærmere tilknytning til ejeren eller brugeren.

Udgangspunktet er således, at ikkeerhvervsmæssig kørsel skal udføres af den, der i henhold til de almindelige registreringsbestemmelser, som er fastsat i medfør af færdselsloven, er registreret som ejer eller bruger af bussen.

Men siden de nuværende retningslinjer trådte i kraft den 1. juli 1992, har der, som det tydeligt fremgår af bemærkningerne til punkt 2) i retningslinjerne, været mulighed for, at ikkeerhvervsmæssig kørsel tillige kan udføres i lejede busser, når blot kørslen foretages inden for Danmarks grænser.

Dermed indførtes en udvidelse af kredsen af mulige transportører inden for ikkeerhvervsmæssig kørsel, idet en lejer i sagens natur ikke er den registrerede ejer/bruger.

Umiddelbart synes TL og SiD i henvendelsen af 28. maj 1996 at være enige i, at det hele tiden har været muligt for foreninger at anvende lejede busser til sådan tilladelsesfri kørsel.

Uenigheden synes at opstå, når der bliver tale om lån.

Trafikministeriet og Færdselsstyrelsen har ved administrationen af disse retningslinjer gennem de snart 4 år, de har eksisteret, sidestillet lån og leje i relation til retningslinjerne, hvilket tillige fremgår af min besvarelse af udvalgets spørgsmål 26, hvor udvalget bad mig foretage en sondring mellem leje og udlån set i lyset af L 136.

Foreninger, klubber m.v. har derfor gennem de sidste 4 år kunnet udføre ikkeerhvervsmæssig og dermed tilladelsesfri kørsel med en bus, de har lånt af f.eks. naboforeningen – og ikkeerhvervsmæssig kørsel er der kun tale om, såfremt samtlige førnævnte kriterier er opfyldt, herunder bl.a., at der skal være en nærmere tilknytning mellem i disse tilfælde ikke den registrerede ejer/bruger, men låneren og de personer, der befordres.

Dette kan eksempelvis være en fodboldklub, der efter at have lånt en bus befordrer sine spil-